660/02

Den 2. december 2002 blev i sag nr. 58.314:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt skade.

Klageren har anmeldt, at en hest kom til skade under transport i klagerens bil og måtte aflives.

Klagerens samlever, som ejede hesten, anlagde sag mod de tre bilister, som påkørte hesten. Retten i Aalborg har ved dom af 10/1 2002 udtalt følgende:

"**Retten skal udtale:**

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at hesten har forladt traileren umiddelbart før påkørsel. Retten finder herefter, at der er tale om et færdselsuheld som omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1. Med hensyn til spørgsmålet om egen skyld efter færdselslovens § 101, stk. 3 bemærkes, at retten finder, at der i det foreliggende tilfælde, hvor der er tale om såvel et betydeligt interessefællesskab som en betydelig aktiv medvirken fra sagsøgeren under transporten, herunder med tilsyn af hesten umiddelbart før uheldet, at der bør ske identifikation mellem sagsøgeren og den egen skyld, der knytter sig til transporten, køretøjet og anbringelsen af hesten. Det må have formodningen imod sig, at hesten ville kunne forlade traileren, uden at der har foreligget fejl ved anbringelse eller materiel. Det fremgår, at traileren er blevet repare-

ret, uden at der er foretaget teknisk undersøgelse af materiellet. Retten finder herefter ikke, at sagsøgeren og H.C. [klageren] har afkræftet formodningen om egen skyld, hvorfor erstatningen i medfør af færdselslovens § 101, stk. 3 findes at skulle nedsættes med 1/3 del. Det fremgår af dyrlæge S.'s vidneforklaring, at hesten havde et knust albueled, der sidder i ca. 1,10 meters højde, og at den som følge heraf måtte aflives. Det fremgår videre af hans vidneforklaring, at han anser det som mere sandsynligt, at bruddet skyldes påkørslen end faldet, idet han ved brud som følge af fald ville forvente et mere lige brud, ligesom der ikke var mange hudafskrabninger i området omkring brudstedet, men mere ved hestens bagparti. Retten finder det på denne baggrund tilstrækkeligt godtgjort, at den aflivningsbetingede skade er påført ved færdselsuheldet. Efter det oplyste må retten lægge til grund, at samtlige tre påkørsler kan være egnede til at påføre skaden, og at der ikke er grundlag for at statuere, at en eller flere af påkørslerne ikke har været medvirkende skadesårsag. Såvel sagsøgte som de adciterede findes herefter at være erstatningsansvarlige."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 18/4 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Sammen med sin samleverske M.S.M., transporterede H.K. M.S.M.'s hest Helius sydpå ad motorvejen nord for Aalborg. Dette skete 20. april 2000.

På et tidspunkt sprang hesten ud af hestetraileren, hvorefter den på motorvejen blev påkørt af 3 bilister. Hesten måtte efterfølgende aflives.

M.S.M. fremsatte erstatningskrav for tab af hesten mod bilisternes 3 motorkøretøjsforsikringer. Sagen blev afgjort ved Retten i Aalborgs dom den 10. januar 2002. Kopi af dom vedlægges.

Ved Retten i Aalborgs dom blev M.S.M. tilkendt en erstatning på 2/3 af det afkrævede beløb. Erstatningen blev nedsat, da Retten var af den opfattelse, at H.K. havde handlet culpøst, og at M.S.M. skufle identificeres med denne culpøse adfærd.

Ved skrivelse af 11. januar 2002 til advokat J.A.-M. anmeldte undertegnede som advokat for H.K., skaden overfor Tryg Forsikring som motorkøretøjsforsikrer for H.K.

Kravet er afvist ved skrivelse af 5. februar 2002 fra advokat J.A.-M. Kopi af skrivelserne vedlægges.

Det fastholdes, at H.K.'s motoransvarsforsikring dækker skade på gods, som H.K. har fejlagtigt anbragt eller surret til defekt materiale på traileren. Det fremgår ikke af domsudskriften, men under domsforhandlingen blev det forklaret af M.S.M., at hun ikke bistod ved lastning af hesten.

Det bestrides, at grundsætningen i forsikringsaftalelovens § 85 kan udstrækkes til papirløse samlivsforhold. De afgørelser der foreligger, hvor der er sket identifikation mellem papirløse samlevende er situationer, hvor skadevolderne har handlet stærkt kritisabelt ved direkte forsætlige handlinger. Noget sådant er ikke tilfældet her, hvilket også understøttes af, at erstatningen blot er reduceret med 1/3.

Det bestrides, at M.S.M. har udvist egen skyld i forbindelse med transport af hesten, ligesom det bestrides, at der foreligger en accept af risikosituation.

Hvis ankenævnet kommer frem til, at M.S.M. ikke kan få sit tab dækket af samleverens motoransvarsforsikring, vil det have som konsekvens, at papirløse samlevende altid må betragtes som en juridisk person, hvor den ene ikke kan være erstatningsansvarlig over for den anden. Dette kan ikke være korrekt. Det bemærkes i den forbindelse, at der mellem papirløse samlevende ikke er det økonomiske interessefællesskab, der i kraft af formuefællesskabet, er mellem ægtefæller.

Udover den tredjedel erstatningskravet er nedsat med, er M.S.M. berettiget til at få dækket sine udgifter ved retssagen hos H.K.'s motoransvarsforsikring, da H.K. culpøse adfærd har gjort, at retten ophævede sagens omkostninger."

I selskabets skrivelse af 21/5 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Klagen vedrører den af H.K. tegnede motoransvarsforsikring med betingelsesnr. 897 S1.

Vi gør indledningsvis gældende, at klagen bør afvises af Ankenævnet, idet der ikke er tale om en klage over M.S.M.'s eget forsikringsselskab. Ankenævnet kan derfor efter vores vurdering ikke behandle klagen.

Såfremt Ankenævnet har kompetence til at behandle klagen gøres det gældende, at klagen ikke bør imødekommes, idet skaderne på M.S.M.'s hest ikke er dækket af hendes samlever H.K.'s motoransvarsforsikring hos os.

Sagens nærmere omstændigheder er følgende:
Den 19. april 2000 om aftenen kørte M.S.M. og hendes samlever H.K. på motorvejen nord for Aalborg i H.K.'s varebil med H.K. som fører. Varebilen var tilkoblet en trailer indeholdende M.S.M.'s hest. Da hesten var urolig, standsede H.K. og M.S.M. på en rasteplads og tilså hesten. Kort tid efter at de var startet igen, faldt hesten af traileren og blev påkørt af 3 biler. Påkørslerne betød, at hesten efterfølgende måtte aflives.

Det fremgår af Retten i Aalborgs dom af 10. januar 2002:

at påkørslerne var et færdselsuheld, som de påkørende biler var objektivt erstatningsansvarlige for, jf. færdselslovens § 101,

at det var ved påkørslerne og ikke ved faldet fra traileren, at hesten pådrog sig de læsioner, der nødvendiggjorde aflivningen,

at der var tale om et betydeligt interessefællesskab og en betydelig aktiv medvirken fra M.S.M. under transporten, herunder med tilsyn af hesten umiddelbart før uheldet, og

at der derfor burde ske identifikation mellem Marlene S. Møller og den egen skyld, der knyttede sig til transporten, køretøjet og anbringelsen af hesten.

På baggrund heraf blev motoransvarsforsikringsselskaberne for de 3 biler, der påkørte hesten, dømt til at erstatte M.S.M.'s tab, idet erstatningen dog blev nedsat med 1/3 på grund af den udviste egne skyld.

Det er denne tredjedel, M.S.M. nu kræver erstattet af H.K.'s motoransvarsforsikring.

Der er flere grunde til, at klagen ikke bør imødekommes:
For det første dækker motoransvarsforsikringen alene 'ansvar for skade forvoldt ved motorkøretøjets brug som køretøj', dvs. skader forvoldt ved færdselsuheld. Tabet af hesten, som angiveligt skyldtes den måde, hvorpå hesten blev transporteret, kan ikke betragtes som et færdselsuheld, hvortil bemærkes, at M.S.M. ikke har ført bevis for, at tabet af hesten skyldtes fejl ved motorkøretøjet eller hestetraileren. Tværtimod gjorde M.S.M. gældende under retssagen, at 'det må antages, at den er hoppet bagud over bagsmækken...der er således ikke påvist nogen fejl ved traileren, der af politiet blev skønnet i lovlig stand...'. Det er under alle omstændigheder M.S.M., der har bevisbyrden for, at der var tale om et færdselsuheld, hvilken bevisbyrde ikke er løftet.

For det andet fandt Retten i Aalborg, at M.S.M. havde udvist egen skyld i forbindelse med transporten af hesten. Den udviste uagtsomhed har ikke alene betydning i relation til de biler, der påkørte hesten, men også i relation til H.K.'s ansvarsforsikringsselskab. I begge situationer skal den udviste uagtsomhed vurderes i relation til færdselslovens § 101, stk. 3, og vurderingen er altså identisk i de to tilfælde. På baggrund heraf er der ikke grundlag for at erstatte den resterende tredjedel.

For det tredje kan en person ikke blive erstatningsansvarlig over for sig selv og kræve erstatning af eget ansvarsforsikringsselskab. I relation til M.S.M., som ejede hesten, og H.K., som ejede bilen, bør der ske identifikation mellem parterne, således at M.S.M. ikke kan kræve erstatning af H.K.'s ansvarsforsikringsselskab. Det fremgår således af Retten i Aalborgs dom, at der var et betydeligt interessefællesskab omkring hesten. Dette interessefællesskab begrunder, som også antaget af Retten i Aalborg, identifikation mellem parterne.

For det fjerde lagde Retten i Aalborg som nævnt til grund, at hesten ikke blev skadet, da den faldt af traileren. Der er derfor ikke årsagssammenhæng mellem faldet og M.S.M.'s tab, hvorfor M.S.M. ikke har noget krav mod H.K.'s motoransvarsforsikring.

Efter vores vurdering kan Ankenævnet ikke behandle og vurdere de spørgsmål, Retten i Aalborg allerede har taget stilling til. Det bemærkes herved, at dommen er endelig og således har retskraft. Ankenævnet må derfor, uanset det i klagen anførte, lægge rettens præmisser til grund, herunder at M.S.M. og H.K. kan identificeres, at M.S.M. udviste egen skyld, samt at hesten ikke kom til skade ved faldet fra traileren.

Det gøres afslutningsvis gældende, at Ankenævnet ikke har kompetence til at tilpligte Tryg Forsikring at erstatte M.S.M.'s sagsomkostninger relateret til retssagen mod Forsikringsselskabet Fynske Købstæder A/S, if ... skadeforsikring og Tryg Forsikring.

Et sådant krav har ikke hjemmel i forsikringsbetingelserne eller i færdselsloven, men kan alene støttes på almindelige erstatningsretlige regler. Herefter må kravet henvises til behandling ved domstolene.

Sammenfattende gøres det derfor gældende, at klagen bør afvises eller at klagen ikke bør tages til følge."

Heroverfor har klagerens advokat ved skrivelse af 28/6 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Det er korrekt, at M.S.M. gjorde gældende, at der ikke var fejl ved hestetraileren. Dette anbringende var fremsat for at imødegå anbringendet om egen skyld fra de tre sagsøgte forsikringsselskaber. Retten tog ikke M.S.M.'s anbringende til følge, idet dommen på side 5 konkluderer 'det må have formodningen imod sig, at hesten vil kunne forlade traileren, uden at der har foreligget fejl ved anbringelsen efter materier'. Det bemærkes i den forbindelse, at M.S.M. ikke bistod under lastning af hesten. Dette arbejde blev udført af H.K. og dennes fætter, J.N., der vedstod dette under hans vidneforklaring.

Det bestrides, at M.S.M. på nogen måde har udvist egen skyld, der berettiger H.K.'s ansvarsforsikringsselskab, til at undlade at erstatte det tab, fejl ved H.K.'s trailer, har forårsaget M.S.M..

Det bestrides, at der ikke er årsagssammenhæng mellem faldet og M.S.M.'s tab. Var hesten blevet i traileren, var den ikke blevet påkørt, og M.S.M. havde ikke noget tab.

Det fastholdes, at Tryg Forsikring er forpligtet til at erstatte M.S.M.'s sagsomkostninger under retssagen. H.K.'s færdselsansvarsforsikring dækker ethvert tab, der overgår skadelidte. Tryg Forsikring havde i øvrigt inden retssagen afvist at dække skaden over H.K.'s motoransvarsforsikring.

Ankenævnet er kompetent til at behandle klagen. Det er ikke M.S.M. der klager, over at hendes eget forsikringsselskab afviste at dække en skade over motoransvarsforsikringen."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**1.5. Ansvarsforsikring**

1.5.1. Hvad dækkes

Ansvarsforsikringen dækker den sikredes ansvar for skade forvoldt ved motorkøretøjets brug som køretøj.

1.5.2. Undtagelser

Ansvarsforsikringen dækker ikke:

a) skade på forsikringstagerens eller brugerens ting,
b) skade på førerens person og ting,
c) skade på tilkoblet køretøj."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder at kunne lægge til grund, at nævnet har kompetence til at behandle sagen.

Som antaget i Retten i Aalborg ved dom af 10/1 2002 finder nævnet, at der bestod et betydeligt interessefællesskab omkring hesten, hvilket begrunder identifikation mellem

forsikringstageren og dennes samlever. Under henvisning til de gældende forsikringsbetingelser dækker ansvarsforsikringen ikke skade på forsikringstageren eller brugerens ting, hvorfor nævnet ikke finder at kunne kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen